

[Aksel Larsen.]

førelsesaffæren, men han er ikke saa meget som arresteret, han er ikke tiltalt for Pasforfalskning, han er ikke udvist, der er endnu ingenting sket ham, til Trods for at hans Forseelse i en hvilken som helst Retning er betydeligt grovere end de Forseelser, der er begaaet af den tyske Emigrant Vogel.

Dette Forhold har været klarlagt for hele Offentligheden. Der kan ikke være nogen som helst Tvivl om, at det er Regeringens politiske Politi med Andreas Hansen i Spidsen, der staar i intim Forbindelse med den danske Filial af den tyske „Gestapo“. Men det falder naturligvis ikke Justitsministeren ind at opføre med Beskyttelsen af sin Protegé paa Politigaarden, tværtimod ser vi, at Hr. Andreas Hansen ved hver eneste Lejlighed, hvor der findes Mulighed for det, bliver brugt til specielle Opgaver, naar det gælder om at bekæmpe Arbejderbevægelsen, f. Eks. i Sagen fra Langelandsplads.

Den dertil indrettede Dagspresse i København var enig om at stemple det som et ualmindelig grimt Voldsoverfald og skrev ledende Artikler om, at det var Bisser og Bøller og Gadeoptøjer o. s. v. Den Slags plejer at henhøre under Ordenspolitiet, men ikke desto mindre saa vi, at den, hvem det blev betroet at udrede Traadene, var Justitsministerens specielle politiske fortrolige, Hr. Andreas Hansen, en Mand, der er overbevist om at benytte Stikkere, og imod hvem der ligger Dynger af Bevismateriale for smudsig Optræden i en Række Retninger, en Mand, der har været Bagmand for Danners Udgivelse af hans pornografiske Skrifter og det nazistiske Blad „Angreb“, men som er beskyttet af Justitsministeren og Regeringen, en Mand, som man under ingen Omstændigheder bør angribe, men som i hvert Fald kan angribes for hvad som helst. Regeringen vover ikke at paalægge ham at rense sig ved et Sagsanlæg, fordi Regeringen ved, at han ikke kan rense sig, men at de Beskyldninger, der er rettet imod ham, hviler paa Kendsgerninger og kun vil blive yderligere belyst ved en Proces.

I øvrigt om Langelandsplads: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har talt en hel Del i Anledning af Begivenhederne paa Langelandsplads, men det ærede Medlem har ikke følt Trang til at komme ind paa det egentlig centrale i disse Begivenheder og deres Efterspil, nemlig det ærede Medlems egen Rolle. Det er derfor nødvendigt her at gentage det... Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller

smiler, men lad os faa det Smil at se herfra, og lad os faa et Svar herfra med Hensyn til, hvorledes det ærede Medlems Rolle har været i den Sag.

Det ærede Medlem har ladet sig fotografere — og Fotografiet er offentliggjort i „Berlingske Tidende“ — med en Sten i Haanden, og Billedet er forsynet med en oplysende Tekst, der siger, at der blev kastet en Mursten efter ham. Han samlede den op, smilende som nu, og stak den i Lommen. Denne Sten er han blevet fotografert med. Dagen efter var der nok kastet en Sten, men den var desværre faldet til Jorden, og ingen havde faaet fat i den. Og Dagen efter igen var det en overmoden Pære. Det fiffige Politi har oven i Købet fanget Pærekasteren, der siges at have tilstaaet, og Sagen foreligger for saa vidt oplyst. Det er kun ikke oplyst, hvem der har stukket det ærede Medlem Hr. Christmas Møller den Sten i Haanden, hvormed han har ladet sig fotografere.

Hvorfor har det ærede Medlem og hans Presse ikke siden da haft Mod til med et eneste Ord at forklare, hvordan det Fotografi er kommet til Veje? (*Pürschel*: Det er ganske ligegyldigt!). Ja, det er det altid, naar der er en Ting, man ikke ønsker at tale om, saa er det ganske ligegyldigt og betydningsløst. Men de Herrer maa undskylde, for os er det ikke ligegyldigt.

Spørgsmaalet om politiske Voldshandlinger og Voldskorps belyses paa det mest glimrende ved Hjælp af det hemmelige Cirkulære fra Divisionsfører Carsten Raft til Stormtropperne og Agitationskorpsene. Ganske vist har det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, antagelig paa Partifertallets Vegne, her taget Afstand derfra, i forblømt Form. Men det forekommer mig ikke at være tilstrækkeligt, hverken naar man henser til det ærede Medlems egen Rolle, eller naar man henser til Stormtroppernes Politik og til de Instrukser, der gives dem i dette Cirkulære.

Naar man udtrykkelig siger, at Agitationskolonnerne bør have en mere fredelig Karakter end Stormtropperne, kun maa indlade sig i Slagsmaal, naar det er nødvendigt, saa udtrykker man derved, at Stormtropperne gerne maa indlade sig i Slagsmaal, naar det ikke er nødvendigt, og det sidste er en almindelig kendt Kendsgerning, de har ikke forsømt nogen Lejlighed til at handle i Hr. Carsten Rafts Aand. Nu ved jeg vel, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller for Tiden kan betragtes som Stormtroppernes Fange. Alligevel kan jeg ikke tilbageholde en Opfordring til ham